

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Прядуна Рената Рестамовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другого частини першої статті 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення

м. К и ї в
8 вересня 2022 року
№ 91-2(II)/2022

Справа № 3-55/2022(130/22)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденко Ігор Дмитрович (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Лемак Василь Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Прядуна Рената Рестамовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу другого частини першої статті 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І.Д. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернувся Прядун Ренат Рестамович з клопотанням визнати таким, що не відповідає Конституції України

(є неконституційним), абзац другий частини першої статті 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс).

Оспорюваними положеннями Кодексу встановлено адміністративну відповідальність за адміністративне правопорушення, визначене в абзаці першому частини першої статті 130 Кодексу, а саме передбачено, що такі дії „тягнуть за собою накладення штрафу на водіїв у розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права керування транспортними засобами на строк один рік і на інших осіб – накладення штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян“.

Автор клопотання вважає, що абзац другий частини першої статті 130 Кодексу, застосований в остаточному судовому рішенні в його справі, є таким, що суперечить частині першій статті 8, частинам першій, четвертій статті 41, статті 48, частині другій статті 61 Конституції України.

Прядун Р.Р. стверджує, що оспорювані положення Кодексу унеможливають реалізацію принципу індивідуалізації юридичної відповідальності, на його думку, „законодавець, не передбачивши можливості для Скаржника послатися під час судового розгляду справи про адміністративне правопорушення на конкретні обставини вчинення правопорушення, майновий стан, а також на інші обставини, які могли б пом’якшити його відповідальність та вплинути на міру стягнення, тим самим допустив обмеження його конституційних прав. Не давши змоги Скаржнику добиватися призначення йому штрафу в розмірі, співмірному обставинам конкретного правопорушення, оскаржувана норма Кодексу України про адміністративні правопорушення унеможливила індивідуалізацію стягнення і забезпечення справедливого розгляду справи“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України

(конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що автор клопотання, цитуючи окремі норми Конституції України, Кодексу, посилаючись на юридичні позиції Конституційного Суду України та практику Європейського суду з прав людини, міжнародні акти, не навів аргументів щодо неконституційності абзацу другої частини першої статті 130 Кодексу, а фактично висловив незгоду із судовими рішеннями у його справі, що не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України оспорюваних положень Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Прядуна Рената Рестамовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) абзацу другого частини першої статті 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**